

Dokumentacja (fragment) złożona do konkursu na kuratorski projekt
wystawy w Pawilonie Polskim na 56. Międzynarodowej Wystawie
Sztuki w Wenecji 2015.

Artysta: Dariusz Młacki
Tytuł: PALIMPSEST ODWRÓCONY – PAMIĘĆ EMOCJI
Kurator: Małgorzata Wrześniak

KONCEPCJA WYSTAWY W PAWILONIE POLSKIM

NA 56. MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE SZTUKI W WENECJI W 2015 ROKU

Znalezione po 35 latach rysunki w zakurzonej piwnicy przywołują wspomnienia...

Instalacja PALIMPSEST ODWRÓCONY – PAMIĘĆ EMOCJI w założeniu jest optymistyczną wizją życia wypełnionego smakami, zapachami, wrażeniami, uczuciami, spotkaniami zanotowanymi w każdym człowieku. Różne przedmioty, typowe dla codziennej egzystencji zostały przemodelowane i owinięte czarnym sznurkiem. Zabieg ten pozwolił spotęgować wielowarstwowość ich znaczenia. Przedmioty nie są rozpoznawalne od razu, składają się z różnych elementów. (Sarkofag, jest jednocześnie pniem drzewa, niewielkim jeziorem itp.). Dominująca czarna barwa nie stanowi odniesień do żałoby jak się może wydawać, jest raczej symbolem zatartych, ukrytych wrażeń pamięci, które przypominane, odkrywane czy odwijane ze sznurka, powoli się przypominają. PALIMPSEST ODWRÓCONY – PAMIĘĆ EMOCJI w realizacji artysty ma być poszukiwaniem, odkrywaniem czy powrotem do głębszych warstw emocji zapisywanych przez całe życie w ludzkiej pamięci, zacieranych przez czas. Inspiracją odkrywania zapisanych emocji jest gablotka z rysunkami z dzieciństwa, które ułożone od najstarszego do najwcześniejszego pozwalają pokazać wnikanie, zanurzanie się w coraz to głębsze pokłady pamięci, przypominanie wydarzeń i zapamiętanych bądź nieuświadomionych wrażeń z dzieciństwa. Dalej, każdy odbiorca zobaczy to, co chce zobaczyć... Smak orzechów czy fasoli, zapach siana, spacer w spadających liściach, wspinaczka na górę itp. Każdy z przedmiotów może być odczytywany na wiele różnych sposobów, w każdym budzić innego rodzaju skojarzenia. Całość znajduje kulminację w sarkofagu – który jest jednocześnie łóżem, zakończonym ściętym pniem drzewa. Jego oczywista, wanitatywna symbolika zostaje zwielokrotniona przez namalowane iluzjonistycznie lustro, w którym sarkofag znajdzie odbicie. Lustro odbija ostateczność, koniec życia, ale i jego początek po drugiej stronie. Wrażenie iluzji wspomnień i emocji potęgują monitory ukazujące rzeczywistość nieistniejącą, rzeczywistość „kiedyś”, która teraz znów staje przed oczami. Monitory ukazują rysunki z dzieciństwa i otwartą kopertę... listy, rysunki, zapiski to zarejestrowane ale i ukryte fragmenty pamięci emocji i wrażeń. Punktowe oświetlenie wydobywające przedmioty z ciemności zwielokrotnia wrażenie przypominania, powracania do wydarzeń z przeszłości, które za każdym razem odbiorca ogląda z innej strony, widzi w nowym świetle, dostrzega inne znaczenie zdarzeń, rozumie więcej.

SCENARIUSZ WYSTAWY W PAWILONIE POLSKIM

NA 56. MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE SZTUKI W WENECJI W 2015 ROKU

/WERSJA SKRÓCONA/

Koncepcja wystawy *PALIMPSEST ODWRÓCONY – PAMIĘĆ EMOCJI* opiera się na integralności instalacji złożonej z wielu obiektów ready-made, obiektów odnalezionych po latach, przetworzonych i „wyciągniętych na światło dzienne” jak obraz z przeszłości, zakodowane wizje w pamięci. Centralnym punktem jest czarna wyspa wypełniona przedmiotami widzianymi w dzieciństwie: wieża, góra z drzewem, piłka, lotnia, świece, snopek siana, domki, kości, orzechy, fasola, liście, drzewo, krzesło, stołek, książki (ok. 100 sztuk), listy, misa, statek. Po lewej ustawiony zostanie sarkofag na te iluzjonistycznie namalowanego lustra, po prawej dwa iluzjonistyczne namalowane monitory LCD. Wnętrze pawilonu zostanie dostosowane do wymogów ekspozycji w celu wzmocnienie jej symbolicznego wymiaru. Wszystkie ściany otrzymają barwę koloru cementu. Podłoga i tzw. lamperia do wysokości 120 cm będą w kolorze czarnym. Z tej czarnej przestrzeni za pomocą punktowego oświetlenia zostaną wydobyte wybrane obiekty znajdujące się na wyspie.

PALIMPSEST ODWRÓCONY – PAMIĘĆ EMOCJI w realizacji artysty ma być poszukiwaniem, odkrywaniem czy powrotem do głębszych warstw emocji zapisywanych przez całe życie w ludzkiej pamięci. Katalizatorem odkrywania zapisanych emocji w ludzkiej świadomości czy podświadomości ma być najmniejszy obiekt wystawy – gablotka z rysunkami z dzieciństwa, które ułożone od najstarszego do najwcześniejszego pozwalają pokazać wnikanie, zanurzanie się w coraz to głębsze pokłady pamięci, przypominanie wydarzeń i zapamiętanych bądź nieuświadomionych wrażeń z dzieciństwa. Całość znajduje kulminację w sarkofagu – który jest jednocześnie łóżem, zakończonym ściętym pniem drzewa. Jego oczywista, wanitatywna symbolika zostaje zwielokrotniona przez namalowane iluzjonistycznie lustro, w którym ów sarkofag znajdzie odbicie. Lustro odbija ostateczność, koniec życia, ale i jego początek po drugiej stronie. Wrażenie iluzji wspomnień i emocji potęgują monitory. Tutaj – niczym na ekranie telewizora pojawia się rzeczywistość nieistniejąca, rzeczywistość „kiedyś”, która teraz znów staje przed oczami. Monitory ukazują rysunki z dzieciństwa i otwartą kopertę... listy, rysunki, zapiski to zarejestrowane ale i ukryte fragmenty pamięci emocji i wrażeń. Punktowe oświetlenie wydobywające przedmioty z ciemności zwielokrotnia wrażenie przypominania, powracania do wydarzeń z przeszłości, które za każdym razem odbiorca ogląda z innej strony, widzi w nowym świetle, dostrzega inne znaczenie zdarzeń, rozumie więcej.